

Sostenibilitat lingüística

14. El català, una llengua permeable

Us fa vergonya parlar català?

Qualsevol persona que comença a parlar una llengua que no és la seva, sigui quina sigui, se sent insegura, perquè no pot dir les coses amb els matisos i la claredat que voldria. Però és important entendre que **l'aprenentatge d'una llengua és un procés i que cal tenir paciència**. La inseguretat inicial, a poc a poc, es converteix en seguretat a mesura que la parles. Però per agafar confiança com a nous parlants, cal practicar la llengua que s'aprèn i, per practicar-la, és necessari trobar àmbits d'ús.

Això no obstant, som conscients que de vegades trobar oportunitats per parlar en català pot ser difícil, perquè diversos factors extralingüístics han determinat que la presència del castellà sigui massiva, sobretot en els mitjans de comunicació i en la producció cultural dirigida a les masses. Ara bé, us proposam que mireu la situació des d'una altra perspectiva: amb l'excusa de trobar interlocutors amb qui practicar la llengua que apreneu, aprofitau per conèixer gent nova! Per tant, **si canviau d'escola, de pis, d'universitat, de feina... inicieu les vostres relacions en català**.

«Si les llengües no fossin permeables [a nous accents, per exemple] no podrien enriquir-se, ni enriquir-nos.»

«La realitat de qualsevol llengua viva és que presenta gairebé tantes varietats com parlants.»

Us fa por que la gent se'n rigui de vosaltres quan parlau català?

Si és així, teniu dues opcions:

1

Parlar català amb un accent propi i anar practicant-lo per, a poc a poc, millorar-ne la pronunciació.

2

Deixar que la vergonya us guanyi la batalla i no parlar-lo.

Heu de tenir clar que si qualcú es riu de vosaltres per la vostra manera de parlar català és perquè no és capaç de veure que l'esforç que feis és digne de respecte.

«La llengua catalana ha estat el factor bàsic d'integració dels nouvinguts des de temps immemorials. La llengua no ha estat mai una barrera, sinó una porta oberta a tothom.»

Ferran Sáez. Escriptor i filòsof

«Molts immigrants tenen por de perdre part de la seva essència, i no és així. Han de saber que no perdran res i guanyaran moltes coses. Emigrar és guanyar una cultura.»

Laila Karrouch. Escriptora catalana d'origen marroquí

Passau de ser un “nou catalanoparlant” a ser un “catalanoparlant d'adopció”!

Amb la denominació ‘nou catalanoparlant’ ens referim al nouvingut que comença a emprar la llengua, però que encara té certes dificultats per expressar-s’hi i que no l’ha adoptada com a llengua d’ús social.

Convertiu-vos en ‘**catalanoparlants d’adopció**’, que és una passa més! Els catalanoparlants d’adopció són els nous catalanoparlants que tenen una llengua primera diferent del català, però que **ja han adoptat el català com a llengua d’ús habitual en els contextos públics** sense que això suposi un abandonament de l’altra llengua (o llengües) que usa amb els amics i familiars!

«Vaig néixer a Sidi Slimane, als afores de Casablanca, al Marroc, l’any 1985. Quan tenia dotze anys els meus pares emigraren a sa Pobla. Aleshores la comunitat magrebina era de devers 700 persones. En aquell temps els nins marroquins i els poblers jugaven junts a futbol –quan dic *junts* vull dir al mateix equip– al campet del poliesportiu. [...] jo volia jugar amb ells. Les primeres vegades que m’hi vaig acostar no em reberen gaire bé, però vaig ser banyeta i al final vaig aconseguir que m’hi deixassin jugar [...].

En cinc mesos de relacionar-me amb els nins poblers ja parlava un català prou fluid, cosa que m’ha permès, amb el temps, ser considerat un més. Tenc molts amics *poblers* –jo ara també ho som, pobler– i, tot i que encara hi ha molta feina per fer, estic convençut que les dues comunitats tenim l’oportunitat de conèixer-nos mútuament i arribar a esdevenir una de sola, en què es respectin les cultures i les creences de les dues bandes. En definitiva, que la integració es produeixi d’una manera efectiva sense haver de deixar mai de banda la nostra cultura ni les nostres arrels.

A totes les persones que arriben a Mallorca, o que fa temps que ja hi són, els anim a aprendre la llengua d’aquí. És la via més ràpida d’integració que conec. I als d’aquí, els deman que ens parlin sempre en català, encara que per la nostra fesomia sembli que no l’hàgim d’entendre. És el millor regal que ens poden fer.»

**Tarik Aissaoui, marroquí pobler, constructor de ponts interculturals
Representant de la delegació de l’associació Al-Maghreb a sa Pobla**

Sabeu que...

«L’ortografia ha esdevingut un factor objectiu de discriminació social. Es pot dir que a França hi ha el francès A –noble, acadèmic, institucional- i el francès B, que varia segons les regions i els barris –rudimentari, argòtic, empeltat de llengües autòctones o immigrades-, que serveix per parlar amb els companys, per lligar i per fer la viu-viu, però que no permet l’accés al famós però tan sovint invisible “ascensor social” francès.»

Facem del català una eina d’integració!

Fonts de les citacions:

- *El català també és meu*, Plataforma per la llengua i Fundació Vincle
- *500 raons per parlar català*, de David Pagès i Cassú
- *Guia pràctica d’acollida lingüística*, Plataforma per la Llengua i Consell de Mallorca